

Witte donderdag

Zingen Psalm 116: 1

- 1 God heb ik lief, want die getrouwe Heer
nam, toen ik riep, met toegenegen oren
mijn woorden aan. Hij zal mij blijven horen
en levenslang ben ik niet eenzaam meer.

Groet, bemoediging, drempelgebed

Zingen Psalm 116: 2,3

- 2 Toen de benauwdheid dreigend op mij viel
en angsten voor het doodsrijk mij bekropen,
heb ik de naam des Heren aangeroepen
en weende: Heer mijn God, bewaar mijn ziel.
- 3 Hij is goedgunstig in gerechtigheid,
Hij wil zich altijd over ons ontfermen.
Zijn kracht kwam mij, eenvoudige, beschermen.
Rust nu, mijn ziel, de Heer heeft u bevrijd.

Kyriëgebed

Verwoording bij de schikking:

*Aan het vraagteken met zijn kronkeltak
hangen elf witte linten
Wit de kleur van licht en zuiverheid?
Aan het uitroepteken hangt naast
het licht van hoop en verwachting
een geel lint de kleur van ...
Er hangt verraad in de lucht!
Ben ik het Heer?
Wie ben ik dan?
Het witte lint over de tafel van samen
met brood en met wijn
staat symbool voor de gastheer
die wijst naar het water
van de reiniging
om zo te kunnen delen
in lief en in leed.
Hem zij Dank daarvoor.*

Zingen Lied 221: 1,3

- 1 Zo vriendelijk en veilig als het licht,
zo als een mantel om mij heengeslagen,
zo is mijn God, ik zoek zijn aangezicht,
ik roep zijn naam, bestorm Hem met mijn vragen,
dat Hij mij maakt, dat Hij mijn wezen richt.

Wil mij behoeden en op handen dragen.

- 3 Spreek Gij het woord dat mij vertroosting geeft,
dat mij bevrijdt en opneemt in uw vrede.
Ontsteek die vreugde die geen einde heeft,
wil alle liefde aan uw mens besteden.
Wees Gij vandaag mijn brood, zowaar Gij leeft-
Gij zijt toch zelf de ziel van mijn gebeden.

Lezing uit het Tweede Testament: Johannes 14: 15-31 NBV 21

Zingen Lied 816

- 1 Dat wij onszelf gewonnen geven
aan het bevrijdende bestaan,
aan wat ons uitdaagt om te leven.
Dat wij de stille roep verstaan.
- 2 Dat wij versteende zekerheden
verlaten om op weg te gaan.
Dat niet de greep van het verleden
ons achterhaalt en stil doet staan.
- 3 Omdat de huizen die wij bouwden
geen onderkomen kunnen zijn.
Omdat het bloedeloos vertrouwde
ons achterdochtig maakt en klein.
- 4 Dat wat wij hebben ons niet gijzelt,
dat wij van elke dwang bevrijd
naar onbekende plaatsen reizen.
Dat Gij ons onderkomen zijt.

Korte overweging

Lied 556: 1,2,4

- 1 Alles wat over ons geschreven is
gaat Gij volbrengen deze laatste dagen,
alle geboden worden thans voldragen,
alle beproeving van de wildernis.
- 2 Gods schepping die voor ons gesloten bleef
ontsluit Gij weer, Gij opent onze harten,
die Zoon van David zijt en Man van Smarte,
Koning der Joden die de dood verdreef.
- 4 Gij onderhoudt de vlam van ons bestaan,
aan u, o Heer, ontleent het brood zijn leven,
ons is een lofzang in de mond gegeven,
sinds Gij de weg van 't offer zijt gegaan.

Schuldbelijdenis:

Voordat we de gaven op tafel brengen, herinnert Jezus ons aan een medemens die iets tegen ons kan hebben en met wie wij ons eerst hebben te verzoenen.

Dit moment bij uitstek leent zich voor zo'n belijdenis en voor een vredegroet als teken van verzoening met elkaar. Bij de Maaltijd moet het vrede zijn.

Waar ik uw geloof niet heb versterkt, waar ik bij u de hoop heb uitgeblust, waar ik niet in Gods liefde met u ben omgegaan, vraag ik op dit moment op deze dag om uw vergeving.

En waar wij in onze kring het vuur van de Geest hebben gedoofd, elkaar niet hebben opgebouwd maar afgebroken, de wegen van Jezus Messias hebben verlaten, spreken wij samen oprecht uit:

G: LATEN WIJ OP DIT UUR EN DEZE DAG ELKAAR VERGEVEN WAT WIJ ELKAAR MISDOEN, OPDAT WIJ GODS VREDE NIET IN DE WEG STAAN.

Wij geven elkaar een teken van vrede onder het zingen van

Lied 568A: Ubi caritas et amor, ubi caritas Deus ibi est.

Inzameling van de gaven

VIERING VAN DE MAALTIJD VAN DE HEER

De cantorij zingt uit: 'Als de graankorrel sterft'...

- 1 Water van de reiniging,
was af het vuil van deze winter,
tegenschlag en duisternis.
Het stof van deze dag, was af,
maak ons schoon van lijf en leden
water van de zuivering.

Allen: *refrein*

Cantorij:

- 2 Kruiden van de reiniging,
klein hoefblad, weegbree, maarts viooltje
lepelblad en waterkers
viooltje, driekleur, brandnetel,
eerste bloei en jonge loten
kruiden van de zuivering.

Allen: refrein

Stem:

*Avond waarop het brood wordt gedeeld,
als wordt gegeten het brood der ellende, het brood van de haast, het brood van
bevrijding, herinnering.
Brood der genade*

*Avond waarop het brood wordt gedeeld,
als wordt gebroken brood der gemeenschap, brood van de troost, brood van het
lijden, brood van de dood.
Brood van wedergeboorte.*

Zie, zwart het brood der ellende.

Cantorig:

Bedreigd door geweren,
bedreigd door soldaten,
bedreigd, gevlucht uit je land,
ontheemd en verbannen
een hart vol verlangen
naar huis en haard.

Stem:

Zie, het bittere brood van het verraad.

Cantorig:

Verraad van je vrienden,
verraad in de liefde,
verraad als angst je bespringt
dat alles vergeefs is,
in hoop en verwachting
teleurgesteld.

Stem:

Zie, zonder gist het brood van de haast.

Cantorij:

Geen tijd om te rijzen
geen tijd om te eten,
geen tijd, ga weg hier vandaan,
vertrek uit de huizen voor knechten en slaven,
in grote haast.

Stem:

Zie, het bruine brood der herinnering.

Allen:

Ver-tel de ver-ha-len, ver-
tel al-le tra-nen, ver-
tel en zing steeds op-
nieuw dat lied van be-vrij-ding uit
zorg en uit lij-den, een
dank-baar lied.

Stem:

Zie, het witte brood der bevrijding.

Allen:

Hoe-ra voor het le-ven, hoe-
ra voor de we-reld, hoe-
ra! voor al-les wat
leeft. Hoe mooi is de aar-de als
men-sen in vreug-de en
vrij-heid gaan.

Stem:

*Avond, waarop het brood wordt gedeeld,
als wordt gebroken,
brood van gemeenschap, brood van de troost,
brood van het lijden, brood van de dood.
Brood van genade.*

*Avond, waarop het brood wordt gedeeld,
als wordt gegeten*

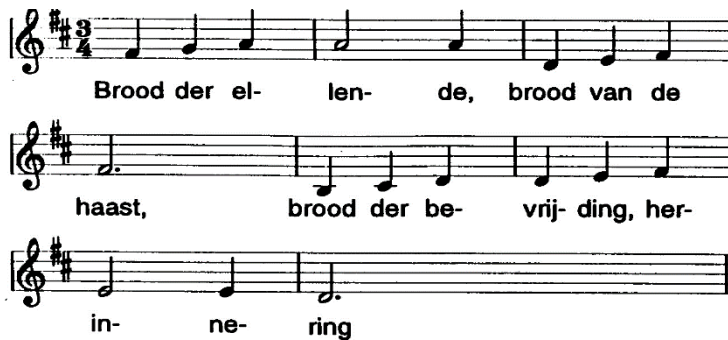
*het brood der ellende, het brood van de haast,
het brood van bevrijding, herinnering.
Brood van wedergeboorte.*

*Laten wij dan allen nemen
van dit brood,
en eten met elkaar,
zoals wij, die leven met elkaar,
lief en leed,
het leven delen.*

Cantorij:
Brood der ellende...

Stem:
*Laten wij dan allen nemen van dit brood,
het zwarte en het witte,
het bruine en het ongedesemde brood,
maar niet het bittere brood van verraad.*

Zingen: 1^e keer cantorij
2^e keer cantorij + gemeente

Stem:
*Laten wij eten
laten wij delen wat ons is gegeven
aan lief en leed/ vreugde en smart.
Brood der gemeenschap.*

Zingen: allen 'Brood der ellende'(1x)

Stem:
*De keer dat het brood gebroken werd door Jezus, mens uit Nazareth, door Jezus die
zijn leven lang vertelde van de eigen gang die hij moest gaan, die voorbeeld was hoe
toch het kwade te verslaan zonder geweld en wereldse macht maar sterk door
innerlijke kracht.*

*Een mens, een man, een spiegel van wat uit een andere wereld kwam, wat uit een
andere wereld komt en woont onder ons- wacht op ons, tot wij het woning geven. Dan
krijgen wij de wijsheid hoe met anderen te leven, voor anderen te zijn, zich weg te
geven wanneer dat nodig is.*

*De ambtsdragers ontvangen eerst brood, wijn of druivensap, zodat zij daarna kunnen delen
aan de gemeente.*

Bij het uitdelen: Marcus 14: 22-24

Onder het eten nam Jezus brood, sprak het zegengebed uit, brak het brood in stukken en gaf hun die met de woorden: "Neem het; dit is mijn lichaam."

En hij nam een beker wijn, dankte God en gaf hun de beker door. En zij dronken er allen uit. Jezus zei: "Dit is mijn bloed waardoor het verbond met God wordt bekrachtigd, mijn bloed dat voor veel mensen wordt vergoten."

De gemeente komt naar voren om de gaven te ontvangen.

Orgelspel tijdens het uitdelen

**Na de maaltijd zingt de cantory 'De Eeuwige, alomvertegenwoordige'
En de gemeente zingt het refrein.**

Cantory:

Dit is de avond dat trouw wordt gevierd en liefde en iets nieuws, iets nieuws, dat nog door 't kwaad moet gaan tot het gelouterd en gesterkt, als nieuwgeboren op mag staan.

Allen: *Refrein* De Eeuwige,...

Cantory:

Dit is de avond van uitzicht en hoop, van uittocht die gebeurt, wanneer een mens zich overgeeft aan dat wat sterker is dan wij, gehoorzaam wordt aan een Geheim.

Allen: *Refrein* De Eeuwige,...

Cantory:

Dit is de avond van lof en dank, herinnering die blijft aan elke keer dat wij verlost, bevrijd van machten en onszelf, weer verdergaan vol dankbaarheid.

Allen: *Refrein* De Eeuwige...

Stem:

*Samen gegeten, samen gedronken,
samen gemeenschap geweest
en nu weer alleen.
Alleen?*

Het antependium en de stola worden de kerkzaal uitgedragen

Cantorij:

1. In de stil- te van de nacht
met mijn vrien- den, met mijn vrien- den,
wordt ik bang, be- angst en bang,
zo vlak- bij mijn trou- we vrien- den

Stem:

*Driemaal gevraagd om met mij te waken,
driemaal zo moe, zijn jullie gaan slapen.*

Allen:

2 In de stilte van de nacht
groeit de wanhoop, groeit de wanhoop
slechts verlatenheid en angst,
ja, van God en mens verlaten.

Stem:

*Verborgen God, laat Je toch vinden, treed toch tevoorschijn laat Je zien!
Wij zoeken Jou met hart en zinnen, wij zoeken Jou met hart en ziel!*

Allen:

- 3 In de stilte van de nacht
groeit aanvaarding, groeit aanvaarding,
vrede spreidt zich in mijn hart,
overgave en onthechting.
- 4 In de stilte van de nacht
judaskussen, judaskussen,
overvallen, opgebracht,
om wat schijngetuigenissen.

Stem:

*Driemaal gevraagd of jij hem zou kennen,
driemaal gevlucht in niets dan ontkenning.*

Zingen: Cantorij 1e keer, Allen 2e keer:

Ver- bor- gen God, laat je toch vin- den,
treed toch te- voor- schijn, laat je zien!
Wij zoe-ken Jou met hart en zin- nen,
wij zoe-ken Jou met hart en ziel
Geef ons de kracht die e-ne stap te doen
weg van ons zelf, Na- bij- e naar Jou toe.

Stem:

En zij zochten een reden om hem te doden.

In stilte verlaten wij de kerk